

Forstander
Søren Virenfeldt
Søndergade 15
9640 Farsø

Ministeren
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Kære Søren Virenfeldt, Kirsten Mørk Nielsen og Bent Borg

Tak for jeres henvendelse af d. 11. maj 2010, hvor I fortæller om en række problemstillinger, som I som medarbejdere på Solhaven oplever i forbindelse med kommunernes varetagelse af indsatsen på området, og de bekymringer, det afføder. Det har gjort stort indtryk på mig, og jeg tager beskrivelserne af jeres oplevelser med mig i mit videre arbejde.

Dato:

J.nr. 2010-2689

Det ligger mig meget på sinde, at udsatte børn og unge får den hjælp, som de har brug for. Jeg sætter derfor altid stor pris på at høre fra personer, der beskæftiger sig med og ikke mindst er optagede af at sikre, at den hjælp, udsatte børn og unge får, er den rette.

For udsatte unge er det særligt vigtigt at fastholde en positiv udvikling frem mod et selvstændigt voksenliv. Efterværn kan i mange tilfælde have en afgørende betydning for mange af de udsatte unges videre forløb, og det er derfor også vigtigt, at de unge får et tilbud om efterværn, når de har behov for det, samt at efterværnet kan tilrettelægges på en måde, så det modsvarer den enkelte unges individuelle behov.

Regeringen har fremsat lovforslag om Barnets Reform, som betyder en styrkelse af området for udsatte børn og unge. Vi gør det i den forbindelse muligt fremover at tilbyde en række andre former for efterværn end i dag, så efterværnet i langt højere grad kan tilpasses den enkeltes situation. Jeg tror, at det vil komme mange unge til gavn.

I skriver, at I i flere tilfælde har oplevet, at kommunerne ikke overholder service-lovens regler. Jeg vil i den forbindelse gerne slå fast, at børn og unge med særlige behov altid skal have den nødvendige hjælp, og at den konkrete indsats altid skal tage udgangspunkt i en individuel vurdering af det enkelte barns be-

hov. Dette gælder naturligvis også afgørelser om hjemgivelser, ændret støtte, efterværn mv.

Den unge eller forældremyndighedsindehaveren kan - hvis pågældende er uenig i kommunens afgørelse om hjælp, herunder under også afgørelser om ikke at iværksætte støtte - klage til det sociale nævn. Kommunerne har i den forbindelse - som I også skriver - en forpligtigelse til at oplyse den unge og forældrene om disse klagerettigheder.

Derudover kan Ankestyrelsen af egen drift gå ind i konkrete sager om støtte til børn og unge, såfremt de bliver gjort opmærksom på sager, hvor der er bekymring for, om et barn får den nødvendige hjælp.

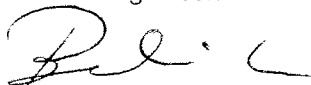
Vi har i Barnets Reform lagt stor vægt på at styrke børnenes retssikkerhed. Det gør vi blandt andet ved at sænke aldersgrænsen for at klage, så børn og unge, fra og med de er 12 år, blandt andet får adgang til at klage over afgørelser om støtte efter § 52, stk. 3, afgørelser om valg af anbringelsessted og ændret anbringelsessted samt afgørelser om hjemgivelser og hjemgivelsesperiode. Samtidig tillægges barnets, den unges eller forældrenes klage over hjemgivelse opsættende virkning, så barnet eller den unge ikke kan hjemgives fra et anbringelsessted, før klagesagen har været behandlet ved det sociale nævn. Vi udvider desuden Ankestyrelsens muligheder for at gå ind i sager, så blandt andet også sager om tildeling af efterværn og valg af anbringelsessted er omfattet.

Derudover giver vi med Barnets Reform kommunerne pligt til at høre anbringelsesstedet forud for afgørelser om samvær, hjemgivelse og om skift af anbringelsessted. Formålet er at give kommunerne et mere oplyst grundlag at træffe afgørelserne på, så barnets behov bedst kan tilgodeses.

Jeg kan desuden fortælle, at satspuljeordførerne har aftalt, at vi i forbindelse med efterårets forhandlinger om satspuljen for 2011 skal drøfte mulighederne for at styrke efterværnsindsatsen. Jeg vil i den forbindelse inddrage jeres henvendelse.

Jeg vil gerne takke jer for, at I tog jer tid til at skrive til mig. Jeg sætter altid stor pris på at modtage viden og input fra borgere, såvel som fagfolk på socialområdet.

Med venlig hilsen

Benedikte Kiær